

ВЫДАННЕ БЕЛАРУСКАЙ СЕКЦЫІ КАМІТЭТА ЗА ВЯРТАННЕ НА РАДЗІМУ І РАЗВІЦЦЕ КУЛЬТУРНЫХ СУВЯЗЕЙ З СУАІЧЫННІКАМІ

¡QUE SIEMPRE VIVA CUBA!

Паглядзіце на гэты фотаздымак. Такая сустрэча можа быць толькі ў добрых сяброў, у братоў. Так сустрэла пасланца савецкага народа Юрыя Гагарына ўся Куба. Гэта сустрэча была сімвалічнай.

У красавіку 1961 года, у тры дні, калі чалавецтва апалядзірвала гераізму Гагарына, на «невядомых» базах у Карыбскім моры заканчвалася падрыхтоўка да так званай «аперацыі Плутона», якая не мела нічога агульнага з палётамі ў космас. А 17 красавіка свет абляцела трывожная вестка: на маленькай Кубе высадзіліся войскі інтэрвентаў!

Мэта наёмнікаў — задушыць свабоду на Кубе.

Рэжым «аперацыі Плутона» — Цэнтральнае разведвальнае ўпраўленне ЗША.

Фінал — паражэнне інтэрвентаў, ганьба для Злучаных Штатаў у вачах свабодалюбных народаў.

Гэты дзень застанецца ў гісторыі. Па закліку III канферэнцыі салідарнасці народаў Азіі і Афрыкі і Сусветнага Савета міру 17 красавіка адзначаецца цяпер як Дзень салідарнасці з Кубай і народамі Лацінскай Амерыкі. Гэты дзень — пацверджанне рашучасці ўсіх свабодалюбных народаў адстаяць права будаваць сваё жыццё па ўласнаму жаданню.

Але з паражэння на Плайя-Хірон агрэсары не зрабілі адпаведных вывадаў. Увосень мінулага года імперыялізм зноў спрабаваў напасці на Воўстраў Свабоды і ледзь было не запаліў тэрмаядзерны пажар. Толькі мужнасць і вытрымка савецкага народа папярэдзілі страшную бяду.

Куба зноў свабодная, Куба будзе сацыялізм. Гэта добры прыклад для ўсіх народаў Лацінскай Амерыкі. Пяць год рэвалюцыі на Кубе пераканальна даказалі сілу сацыялізма, які адным ударам пакончыў з лаціфундыямі, даў народу свабоду і хлеб. Куба — першая краіна ў Амерыцы, якая скончыла з непісьменнасцю. І ўсё гэта толькі за пяць год. Куба даказала, што з любой краінай Лацінскай Амерыкі нельга ўжо гаварыць мовай «закона джунгляў».

Вось чаму так лютуюць імперыялісты, вось чаму яны зноў крычаць аб «антыкамунізме», зноў спрабуюць арганізаваць іцкаванне Кубы. Вось чаму мільёны лацінаамерыканцаў усё больш разумеюць, што барацьба за свабоду Кубы — гэта і іх барацьба за свабоду, а савецкі народ рашуча падтрымліваў і будзе падтрымліваць іх свабодалюбныя спадзяванні. Гэта яшчэ раз пацвердзіў і лацінаамерыканскі Кангрэс салідарнасці з Кубай.

Людзі Кубы — нашы браты на працы і класу. Куба — сумленне ўсіх людзей добрай волі. Таму сацыялізм на Кубе пераможа і народ Кубы будзе свабодны.

Няхай вечна жыве Куба!
¡Que siempre viva Cuba!

ХРОНІКА ХРОНІКА ХРОНІКА

● Калектыў Полацкага нафтаперапрацоўчага завода пачаў адгружку гаручага для пасяўной кампаніі. Днямі ў адрас раённых аддзяленняў «Сельгастэхніка» ён адправіў першы эшалон дызельнага паліза.

● Новая вытворчая магутнасць ўступаюць у строй на Гомельскім тлушчавым камбінаце. Рэканструяваны мылаварны завод. Новы цэх туалетнага мыла, які цяпер будзецца, будзе даваць 5,5 тысячы тон прадукцыі ў год.

● Дваццаць пяць прадпрыемстваў Харкаўскага эканамічнага раёна выконваюць заказы гераічнай Кубы. Партыю электраухавікоў для прамысловасці Воўстрава Свабоды датэрмінова зрабіў і адгрузіў калектыў Харкаўскага электратэхнічнага завода. Больш ста тыпаў электрычных машын і апаратаў выпускаюць у гэтым годзе для кубінскіх сяброў працаўнікі Харкаўскага электрамеханічнага завода. Ужо адгружана звыш паўтары тысячы складаных аўтаматычных выключальнікаў.

● Мазыр узбагачаецца новым прамысловым прадпрыемствам. Тут узводзіцца малочны камбінат. На будаўнічай пляцоўцы выраслі галоўны корпус і дапаможныя будынкі, ідзе абсталяванне кампрэсарнай, трансфарматарнай падстанцыі, кацельнай.

● Днямі ў Ашмянах здадзены ў эксплуатацыю шырокаэкранны кінатэатр з глядзельнай залай на 448 месц. Узводзіцца некалькі шматкватэрных жылых дамоў, будуюцца школьны навучальны гарадок, двухпавярховы будынак клуба «Міжкалгасбуд». Хутка пачнецца ўзвядзенне новых навучальных карпусоў сельскага прафесіянальна-тэхнічнага вучылішча і школы.

● У Мінску адбылася нарада актыву работнікаў беларускіх здраўніц прафсаю-

заў. Было адзначана, што за апошні час у рэспубліцы значна палепшыліся ўмовы для санаторна-курортнага лячэння. Адкрыты новыя дамы адпачынку «Пухавічы», «Прыпяць». Уведзены ў строй спальныя карпусы ў дамах адпачынку «Ждановічы», «Пячэрсск», «Лясныя азёры». У мінулым годзе ў здраўніцах рэспублікі паправілі сваё здароўе каля 55 тысяч працоўных.

● МАСКВА. Вечар, прысвечаны беларускай кінематаграфіі, прыцягнуў вялікую ўвагу сталічнай грамадскасці. Гледачы пазнаёмліліся з майстрамі беларускага кіно. Дырэктар студыі «Беларусьфільм» І. Дорскі расказаў прысутным, над чым цяпер працуе творчы калектыў студыі.

● У Маскве з 7 па 21 ліпеня будзе праведзены III Міжнародны кінафестываль. Для падрыхтоўкі і правядзення фестывалю ўтворан арганізацыйны камітэт з прадстаўнікоў грамадскіх і дзяржаўных арганізацый.

● Аб жыцці і дзейнасці беларускага аўчонага і першадрукара Георгія Скарыны хутка раскажа кароткаметражны фільм, здымкі якога рабіліся ў Полацку.

● ДЭЛІ. У дэлііскім шпіталі Сафдаржанг вядомы савецкі хірург прафесар І-га Маскоўскага медыцынскага інстытута Б. В. Пятроўскі, які ўзначальвае дэлегацыю Таварыства савецка-індыйскіх культурных сувязей, паспяхова зрабіў складаную аперацыю на сэрцы 28-гадоваму індыйцу Мохану Сінгху, які на працягу апошніх шасці год пакутаваў ад мітральнага парока сэрца. Хворы быў фактычна інвалідам, і аперацыя была для яго адзіным шанцам выжыць.

САРДЭЧНА ЗАПРАШАЕМ, ФІДЭЛЬ!

СТАРШЫНЯ САВЕТА МІНІСТРАў СССР М. С. ХРУШЧОУ ЗАПРАСІЎ ПРЭМ'ЕР-МІНІСТРА РЭВАЛЮЦЫЙНАГА ўРАДА КУБЫ ФІДЭЛЯ КАСТРА РУС НАВЕДАЦЬ У 1963 ГОДЗЕ З ДРУЖАЛЮБНЫМ ВІЗІТАМ САВЕЦКІ САЮЗ І ПАЗНАЁМІЦА З ДАСЯГНЕННЯМІ І ПОСПЕХАМІ САВЕЦКАГА НАРОДА.

ФІДЭЛЬ КАСТРА ПРЫНЯЎ ЗАПРАШЭННЕ М. С. ХРУШЧОВА. У ЧАС ВІЗІТУ МАЁЦЦА НА ўВАЗЕ АБМЕРКАВАЦЬ ПЫТАННІ, ЯКІЯ АДНОСЯЦА ДА ДАЛЕІШАГА ўМАЦАВАННЯ ДРУЖБЫ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ КУБА І СССР. А ТАКСАМА АБМЯНЯЦА ДУМКАМІ ПА ІНШЫХ ПЫТАННЯХ, ЯКІЯ ўЯЎЛЯЮЦЬ АГУЛЬНУЮ ЦІКАВАСЦЬ.

ЧАС ПАЕЗДКІ Ф. КАСТРА БУДЗЕ ўЗГОДНЕНЫ ПАМІЖ ўРАДАМІ СССР І РЭСПУБЛІКІ КУБА ДАДАТКОВА.

(ТАСС).

Прэзідэнту Сацыялістычнай Федэратыўнай Рэспублікі Югаславіі

таварышу Іосіпу Броз ЦІТА

БЕЛГРАД
Ад імя савецкага народа і ад сябе асабіста шлём сардэчнае вітання Вам і братам у югаслаўскаму народу ў сувязі з прыняццем канстытуцыі Сацыялістычнай Федэратыўнай Рэспублікі Югаславіі і рэспубліканскіх канстытуцый, што знамянуе сабой важны этап у жыцці вашай краіны, якая будзе сацыялізм. Жадаем народам Югаславіі процвітанна і вялікіх поспехаў у працы на карысць міру, дэмакратыі і сацыялізму.

Няхай развіваецца і мацнее непарушная дружба і супрацоўніцтва паміж савецкім і югаслаўскім народамі.

Н. ХРУШЧОУ.
Л. БРЭЖНЕЎ.
Масква, Крэмль.

Добрымі справамі сустракаюць працоўныя Савецкай Беларусі сята 1-га Мая.

НА ЗДЫМКАХ: токар станкабудаўнічага завода імя Кірава дэпутат Ленінскага раёна Савета Любоў Рыняк і брыгадзір лепшай брыгады электраабмотчыкаў прадпрыемства «Беларгпрамэнерга» Станіслаў Чаховіч.

У нумары:

- Трэцяя гадавіна перамогі на Плайя-Хірон.
- Пан Голдуотэр і сапраўдныя амерыканцы.
- Расказ аб камунісце Клімкове і яго сябрах.
- Слова рээмігранта С. Афанасьева аб Радзіме.
- Нашы гарады і вёскі.

НАШЫ ВЁСКИ І ГАРАДЫ

Ваўкавыск

Прайшло больш за паўвека, як я развіталася з Ваўкавыскам і паехала, як і многія іншыя, за граніцу. Жыла я ў розных краінах, але ўсё ж любоў да родных мясцін, да свайго народа прымусілі мяне вярнуцца на Радзіму.

І вось я зноў у Ваўкавыску, у горадзе, дзе я нарадзілася, прывіла сваё дзяцінства і юнацтва.

...Уязджаем ў горад. Усе галоўныя вуліцы Ваўкавыска новыя і незнаёмыя. Я ўспамінаю, якім быў Ваўкавыск у 1903 годзе. Невялікі павятова гарадок Гродзенскай губерні. У горадзе было толькі дзве школы. Не было ні бібліятэкі, ні бальніцы, ні тэатра. Асноўным транспартам была конная ўпражка.

З прамысловасці быў гарбарны завод і за горадам адзін маленькі цагельны заводзік. Большасць жыхароў былі саматульнікі, дробныя лавачнікі.

Цяпер у Ваўкавыску ёсць краязнаўчы музей, вялікая гарадская бібліятэка з прасторнай чытальнай залай. Тры сярэднія і некалькі сямігадовых школ, многа медыцынскіх устаноў, дзіцячыя сады і яслі.

Мне спадабаўся гарадскі парк культуры і адпачынку з добра абсталяванымі пляцоўкамі для дзіцячых гульняў. Асабліва кінуліся ў вочы ў цяперашнім Ваўкавыску новабудовы. Усюды будуецца новыя шматпавярховыя дамы. Вялікае ўражанне зрабіла на мяне моладзь, адукаваная, ветлівая, свядомая і працавітая.

Калі я жыла за рубяжом, ніколі не думала, што на маёй Радзіме так хутка будзе пабудавана новае, прыгожае жыццё.

Р. ГАЛІНА,
кандыдат медыцынскіх навук.

ВЕЧАРЭ. На зямлю алушкаецца змрок. У вокнах загарваюцца электрычныя агні. Закончаны яшчэ адзін працоўны дзень. Дзесьці на адной з вуліц вёскі пачулася песня. Ажыўлена становіцца ля клуба, у бібліятэцы, многія жыхары вёскі Порплішчы ідуць на заняткі ў ввечэрнюю школу.

Усё гэта звычайныя будні. А дваццаць год таму назад вёска Порплішчы выглядала зусім інакш: па вокны ўрашаныя ў зямлю хаты, у кожнай з іх — галечка...

Але не будзем зазіраць у далёкае мінулае, возьмем апошнія гады. Цяпер у Порплішчах — цэнтр буйнага саўгаса. За апошнія тры гады ў вёсцы ўзведзена больш дваццаці грамадскіх будынкаў і шматкватэрных

жылых дамоў. Ёсць тут цяпер добры клуб, бальніца з амбулаторыяй, магазін, сталовая, камбінат бытавога абслугоўвання, пошта, электрастанцыя. У бібліятэцы налічваецца больш 7 тысяч тамоў

Вырасла вёска — выраслі людзі. Былыя беднякі сталі гаспадарамі свайго жыцця.

Шмат гора назваў, напрыклад, у сваім жыцці Пётр Камінскі. Не марыў ён, што яго дачка

рэйшая дачка Аліноўскай Ліда закончыла сельскагаспадарчы тэхнікум і працуе тут жа, у саўгасе. Малодшая Валя вучыцца ў Полацкім сельскагаспадарчым тэхнікуме.

Здаецца, яшчэ нядаўна Жэня Лаўцэвіч бегала дзяўчынкай у школу, а цяпер яна сама ўжо вучыць дзяцей. Заканчвае сельскагаспадарчы тэхнікум Ірына Палянік. Тадэуш Лаўцэвіч вучыцца ў Ленінградскім інстытуце і ў хуткім часе

стане юрыстам. Аляксандр Гапаніенак закончыў універсітэт і сёлета паступіў у аспірантуру.

Цікава складалася жыццё ў Соф'і Сініцы. Яна працавала раней у школе, актыўна ўдзельнічала ў мастацкай самадзейнасці. Цяпер яна артыстка. Вось як растуць пры народнай уладзе людзі вёскі Порплішчы.

А. КУР'ЯНОВІЧ,
Віцебская вобласць.

Порплішчы

рознай літаратуры. Саўгасны паштальён разнісіць кожны дзень каля трохсот экзэмпляраў газет і часопісаў.

У цэнтры вёскі знаходзіцца таксама адзінаццацігадовая школа. На яе ввечэрнім аддзяленні набывае сярэдняю адукацыю без адрыву ад вытворчасці каля сарака маладых рабочых саўгаса.

Ірына стане Героём Сацыялістычнай Працы. Сын былога батрака Леанід Паўловіч узнагароджан медалем «За працоўную доблесць».

Муж даяркі Ганны Аліноўскай загінуў у гады Айчынай вайны. Але Савецкая ўлада дапамагла стаць удаве на ногі, пабудавань дом, вывучыць дзяцей. Ста-

Псуя

Здалёк відаць цэнтральная сядзіба саўгаса «Яблынка» — вёска Псуя. Сярод высокіх ліп красуецца сельскі дом культуры, побач — магазіны, дзіцячыя яслі, новыя жылыя дамы. Усё гэта — арыенціры новай вёскі.

Саўгас будзе для рабочых новыя дамы, грамадскія памяшканні. Вось дом, які пабудоваў саўгас для сям'і рабочага Аляксандра Альшэўскага. Ён складаецца з кухні, спальні, гасцінай, веранды. У кватэры светла і ўтульна. Такія ж кватэры атрымалі электразваршчык Мікалай Янкоўскі, рабочы Альфонс Рамашка і многія іншыя. Звыш дваццаці рабочых сямей з дапамогаю саўгаса пабудавалі ўласныя дамы, назаўсёды развітаўшыся з адзінокім жыццём на хутарах.

Жыхары Псуі законна ганарэцца прыгажосцю сваёй вёскі. У хут-

кім часе яна стане яшчэ прыгажэй, ператворыцца ў пасёлак гарадскога тыпу.

Ф. СЕМУРАУ,
В. ПЕРВЯНЕНАК.

Пліскі раён.

НА ЗДЫМКАХ:

1. Рыбалавецкая брыгада саўгаса «Балаазёрскі» Бярозаўскага раёна пачала веснавую пудзіну. У першым квартале бягучага года рыбакі злавлілі і адправілі ў гандлёвую сетку звыш 32 тон рыбы.

2. Камсамольцы Мінскага трантарнага завода аказваюць вялікую дапамогу хлебарабам Плесчаніцкага і Капыльскага раёнаў. Маладыя трактаразаводцы сваімі сіламі адрамантавалі 32 трактары, 5 камбайнаў, 17 электрарухавікоў, зрабілі на 12 тысяч рублёў запасных частак. На прадпрыемстве падрывавана многа трактарыстаў, токараў, фрэзершчыкаў. На рамонце сельскагаспадарчай тэхнікі добра працавалі слесар-абмотчык Аляксандр Шрубон (злева) і выпрабавальнік Мікалай Савіцкі.

3. (Злева). Сёлета на рэках рэспублікі з'явіцца новыя цеплаходы «Беларусь» на падводных крыллях. Ён зможа развіцца хуткасцю да 80 кіламетраў у гадзіну. Яго камфартбельны салон разлічаны на 30 пасажыраў. На здымку: будаўнікі здаюць судна.

СЯМ'Я ДРУЖНЫХ

На Віцебскім дывановым камбінаце — прадпрыемстве, якое па праву называецца камуністычным, вельмі высокая культура вытворчасці. Але цэх, дзе працуе памочнікам майстра Пётр Клімкоў, адзіны ў сваім родзе. Трыма радамі ва ўсю яго дэжыню працягнуліся бесчаўночныя станкі. Яркія, ворсавыя шпулькі-патроны, якімі ткацкі станок «страляе», наносзячы ўзор дывана, ствараюць тут сапраўдную прыгажосць. А калі прыгледзецца больш уважліва да людзей, то гэтак уражанне становіцца больш поўным. У роўным гуле машын пад уважлівым позіркам памочніка майстра кожную гадзіну нараджаецца 175, а кожную змену — 1 225 квадратных метраў маляўнічых дываноў. Нездарма па прадукцыйнасці цэх займае першае месца сярод дывановых прадпрыемстваў краіны.

Цэх нясе вахту ў гонар Першамайскага свята. І працоўныя намаганні ткачоў гэтага цэха знайшлі добрую падтрымку ва ўсіх работнікаў камбіната. Усюды відаць заклікі: «Падтрымаем пачын Пятра Клімкова аб асабістым творчым плане ўдзелу ў стварэнні матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізма!».

— Мы складалі план толькі для свайго камплекта, — некалькі здзіўляецца нават Клімкоў. — А што атрымалася...

Але тым і дарага яго ініцыятыва, яго асабісты план, што ён аказаўся добрым прыкладам для ўсіх.

Успамінаецца такі выпадак. Неяк на участку праходзіла вытворчая нарада, на якой, як звычайна, падводзілі вынікі спаборніцтва. Начальнік участка Аляксандр Рамашка быў незадаволены. Справы нядрэнныя, а стаяць на месцы нельга. І ён прапанаваў памочнікам майстроў узяцца за вырашэнне надзённых тэхнічных праблем. Тады Зайцаў і Усаў рашылі распра-

цаваць электраблакіроўчанае прыстасаванне, каб пазбегнуць сцягвання пругу дывана, Дзмітрук і Трашчоткін — распрацаваць аўтаблакіроўку пры выпадзенні ворсавых валікаў, Прыстаўка і Букаціч — падабраць найлепшы склад пражы. За справу адразу ўзяліся рацыяналізатары Генадзь Пілкоўскі, Юрый Красільнікаў, Мікалай Усаў. Але пазіцыя некаторых была не вельмі выразнай: паглядзім, падумсем, разважалі яны. Тады і прагучала слова Пятра Клімкова. Літаральна на наступны дзень у лакоі майстроў можна было пачуць такія размовы:

— Аляксандр Антонавіч, — звяртаючыся да Рамашкі, гаварыў памочнік майстра. — Якую ты мне тэму па рацыяналізацыі даваў?

— Цяпер самому, даражнікі, трэба думаць, — адказаў Рамашка.

— Будзем думаць. Але для пачатку ты напамні, калі ласка!..

Яшчэ больш цікавымі і неспадзяванымі былі падзеі на участку, які выпускае дывановыя дарожкі. Тут лічылі, што магчымасці выкарыстаны амаль поўнасцю.

Але аказалася, што і тут яшчэ нямала рэзерваў. Памочнік майстра Васіль Собалеў прапанаваў стварыць прыстасаванні для раўнамернага нацягвання ворсавай асновы. Такія ж канкрэтныя задачы па паскарэнню тэхнічнага прагрэсу на сваім рабочым месцы паставілі перад сабой і іншыя паслядоўнікі Клімкова.

Эканамісты падлічылі, што толькі вырашэнне чыста тэхнічных пытанняў, якія яны ўнеслі ў свае планы, дазволіць выпусціць да 10 тысяч квадратных метраў дадаткова дывановых вырабаў у год. І гэтыя планы ўжо ажыццяўляюцца. Рацыяналізатары Пілкоўскі і Красільнікаў здалі на разгляд інжынераў чарцяжы праўкі ворсавых шпульек. Работа выканана арыгінальна і мае вялікае практычнае значэнне.

А як справы ў самога ініцыятара? Камплект Клімкова, як і раней, ідзе ў авангардзе камуністычнага спаборніцтва. Кожная змена яго брыгады дае звыш задання 8—10 метраў дываноў.

М. МІХАЙЛАУ.

Я ЗНОЎ З ТАБОЙ,

Вось ужо амаль шэсць месяцаў, як я жыў на свайой Радзіме, у Мінску. Так што пара ўжо, як кажуць, падзяліцца першымі ўражанямі аб новым жыцці.

Вяртанне на Радзіму заўсёды было маёй заповітнай марай. І гэта мара стала рэальнасцю з атрыманнем паведамлення з пасольства СССР аб аднаўленні мяне ў правах грамадзянства Савецкай краіны і візы на ўезд на Радзіму. Гэта быў вельмі шчаслівы дзень у маім жыцці. Але ўсё ж, нават на цеплаходзе, калі ён адыходзіў ад гавані Нью-Йорка, маё хваляванне і трывога не суняліся. Усё думалася: а раптам знімуць з цеплахода? Така ж выпадкі бывалі. Амерыканцы не вельмі любяць, калі чалавек пакідае Амерыку і едзе ў Савецкі Саюз або ў іншы сацыялістычны дзяржава. Бо кожны, хто пакідае ЗША, вязе з сабой праўду пра Амерыку сённяшняга дня, пра яе спосаб жыцця. А гэта для іх непрыемна!

Але вось усё страхі засталіся ззаду. Праз некалькі дзён шляху я ўжо падплываў да горада, у якім ні разу не быў, — да Ленінграда. Новыя думкі адольваюць. А як сустрэне Радзіма? Як сустрэнуць людзі? Што будзе далей? І ўсе гэтыя сумненні рассяліся, як толь-

кі на цеплаход узняўся прадстаўнік Ленінградскага абласнога Савета дэпутатаў працоўных, які свайой дапамогай, клопатамі і парадамі наабавіў мяне ўсім непрыемным сумненням.

Шчыра кажучы, я нават не чакаў, што эмігранты, які вярнуцца на Радзіму, будзе аказана столькі ўвагі. Мяне ўладкавалі ў гасцінцу, перавезлі багаж, выдалі плацкартны білет да месца прызначэння — Мінска і грошы для харчавання ў дарозе. І ўсё гэта за кошт дзяржавы.

Міжволі ўспамінаю свой прыезд у Амерыку. Высадзілі нас на бераг — і каціся на ўсе чатыры бакі! Нікому няма справы, як чалавек далей будзе жыць. Усё чужое, няветлівае. І пачаліся хаджэнні па пакутах — ад голаду да спадзяванняў, ад спадзяванняў да голаду...

Адным словам, неба і зямля! Таму, выказваючы сваю сардэчную падзяку прадстаўніку Ленінградскага Савета за дапамогу і клопаты аба мне на першых кроках па прыездзе на Радзіму, я сказаў яму аб сваім думках. Адаказ быў прасты і сардэчны: «А як жа інакш? Што б вы рабілі адзін у незнаёмым горадзе? Мы дапамагем людзям ад душы».

Асталаваўшыся ў родным Мінску, я вырашыў выясніць пытанне аб магчымасці атрымання пенсіі, якая належала мне па закону

ПАЛІТЫЧНЫЯ ШЫЗАФРЭНІКІ

«Лічыцца непатрытычным, калі бравы швейцарскі грамадзянін купляе ў магазіне тавары, атрыманыя з краін усходняга лагера. А ўжо калі вы сабраліся на рыбную лоўлю і несяце ў руках чэшскую вудачку, то рызыкуеце выклікаць сканчэнне свету. Не рэкамендуецца таксама піць венгерскае віно, трыба дадаць перавагу іспанскаму; усходнегерманскія пішучыя машыны побач з яйкамі з Польшчы таксама занесены ў індэкс забараняемага. Гандляваць з краінамі усходняга лагера, як аб гэтым запэўняюць плакаты «Камітэта дзеяння супраць гандлю з Усходам», азначае асудзіць саміх сябе на пагібель і адчыніць перад камунізмам усе дзверы»...

Так выразна пачынаецца апублікаваная заходнегерманская газета «Форвертс» карэспандэнцыя з Цюрыха. Але жыццё ёсць жыццё. Разумныя камерсанты разумеюць, наколькі бессэнсоўна адгароджвацца жалезнай заслонкай ад узаемавыгаднага гандлю. Пакуль платныя антыкамуністы размахваюць перад носам швейцарскага абыякавага жулелем «небяспечкі гандлю з Усходам», дзеляваць колы краіны атрымліваюць выгады з гандлёвага абмену з сацыялістычнымі краінамі. Праўда, іншы раз гэта робіцца не вельмі сумленнымі метадамі. У магазінах Цюрыха, Базеля, Берна і іншых гарадоў з годасцю паказваюць цудоўную мануфактуру з маркіроўкай: «Зроблена ў Італіі», «Зроблена ў Аўстрыі». І толькі нямногія азнаёмленыя ведаюць, што на самай справе гэтыя рулоны тканіны выраблены ў... Чэхаславакіі, куплены іншымі краінамі, а адтуль перапрададзены ў Швейцарыю з заменай этыкетак.

Вось так, зусім як у вядомай прымаўцы, набываецца капітал і адначасова захоўваецца «нявінанасць»!

Згадзіўшыся на ўдзел у стварэнні агульнай сістэмы ППА НАТО, урад Нарвегіі паставіў пад сур'ёзную пагрозу бяспеку і суверэнітэт краіны.

Міністр замежных спраў Нарвегіі Халвард Ланге простама нарвежцу: «Магчыма, хутка табе давядзецца зрабіць наступны крок». «Арынтэрынг», Осла.

Стужкаткавая фабрыка — самае маладое прадпрыемства ў Магілёве. Яна выпускае каля 20 разнавіднасцей баваўняных і шаўковых стужак, а таксама розныя шнуры, тасьму. На здымку: агульны выгляд шнураплетальнага цэха.

Фота Н. Жалудовіча.

Максім ЛУЖАНІН

ДЗЕНЬ ПРЫБЫВАЕ!

Яшчэ злуецца зіма сівая,
Снегам штурпае, ветрам шугае,
Але іначай шумяць хваіны,
І ў ручайны спей ажывае,—
Дзень прыбывае!

І вось на ўгэзве пякнула кропля,
Грак адвільжэдым крылом
залапаў.

Лёгка ўстаецца,
Спорна працуецца.

На кожнай вуліцы,
У кожным сэрцы,
У кожным воку па сонцу ззяе,—
Дзень прыбывае!

Можна, дзе ў свеце ёсць сонца
болей,
А каб святлей там было — ніколі!

Калі мы вывернем скібу
ў разлогах,

Дык азарыцца для ўсіх дарога,—
Не на жывую зроблена нітка.
Нашы народгі бяруць не палтка!
І тым, хто першы след
пракладае,—
Дзень прыбывае!

У чалавецтва
Светлага часу больш астаецца.
Змрок адступае.

Дзень прыбывае.

1958.

З ШЫРОКІМ ПРОФІЛЕМ

ВІЦЕБСК. У ветэрынарным інстытуце адбыўся чарговы выпуск вучоных заатэхнікаў. Дыпламы атрымалі 70 маладых спецыялістаў.

Акрамя асноўнай прафесіі, яны набылі таксама адпаведныя веды і правы шэфіраў і трактарыстаў.

Ветэрынарны інстытут — адна са старэйшых навучальных устаноў Беларусі. Ён быў адкрыты ў лістападзе 1924 года. За гэты час у сценах навучальнай установы падрыхтавана чатыры тысячы ветэрынарных урачоў і заатэхнікаў. Многія з іх узначальваюць калгасы і саўгасы, сталі вядомымі вучонымі і кіруюць кафедрамі і аддзяленнямі навукова-даследчых інстытутаў.

На двух факультэтах інстытута навучаецца больш як 1.200 юнакоў і дзяўчат. 300 маладых працаўнікоў сямлі атрымліваюць адукацыю без адрыву ад вытворчасці на завочным заатэхнічным факультэце.

Засеян яшчэ мільён гектараў

У паўднёвых раёнах краіны шырокім фронтам ідуць веснавыя паліявыя работы. Масавая сяўба яравых працягваецца ў рэспубліках Сярэдняй Азіі і Закаўказзя, у Паўднёвым Казахстане, на Паўночным Кавказе, а ў апошнія дні разгарнулася ў паўднёвай палавіне Украіны і ў Малдавіі. За пачаткі адзін мільён гектараў.

Вясна ў краіне вельмі

спазнілася, паліявыя работы ў многіх месцах пачаліся на 15—20 дзён пазней, чым звычайна. Больш, чым летась, к гэтай часу было пасеяна толькі ў Таджыкістане і Туркменіі.

Але ў апошнія дні амаль усюды пацяпла, сонца хутка растопілае снег у Паволжы, у цэнтральных раёнах. Пачаліся паліявыя работы ў Беларусі, прыбалтыйскіх рэспубліках.

ТАВАРЫ — ВЁСЦЫ

Для аблегчэння хлебабоў у час веснавых паліявых работ у сёлы Гродзеншчыны выехалі дзесяткі аўтакрам і фургонаў. У паліявочных брыгадах і на жывёлагадоўчых фермах адкрываюцца дадаткова 250 ларкоў.

У сельскую мясцовасць завезена больш чым на 40 мільёнаў рублёў розных тавараў. Павялічан завоз пральных машын, халадзільнікаў, матацыклаў, швейных машын, абутку.

АБ СУСТРЭЧАХ ЗА АКІЯНАМ

— Раскажыце пра амерыканцаў, з якімі вы сустракаліся...

З такой просьбай звярталіся да мяне ўсюды, дзе мне даводзілася выступаць з гутаркамі аб апошняй сесіі Генеральнай Асамблеі Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і ўражаннях аб Амерыцы. У савецкіх людзей вялікая цікавасць да жыцця амерыканскага народа, вялікае жаданне жыць з ім у міры і дружбе. І хоць у сустрэчы з амерыканскімі рабочымі, служачымі, фермерамі былі некаторыя цяжкасці, звязаныя з тым, што мы былі абмежаваны ў перасоўванні і выязджаць за ме-

САПРАЎДНЫЯ АМЕРЫКАНЦЫ

жы горада маглі толькі па спецыяльных дазвалах, але з многімі з іх мы ўсё ж гутарылі.

Перш за ўсё кідаецца ў вочы вялікае жаданне простых амерыканцаў даведацца больш аб савецкіх людзях, аб іх жыцці і працы, імкненне ўмацоўваць дружбу народаў Амерыкі і Савецкага Саюза. Сапраўдныя амерыканцы хочучы жыць у міры і дружбе з усімі народамі. Гэта асабліва ярка праявілася ў напружаныя дні кубінскіх падзей. Нельга забыць трывогу на тварах амерыканцаў у тыя дні, іх скупыя і кароткія вы-

казванні, якія асуджалі тых, хто заклікаў да ваенных дзеянняў супраць Вострава Свабоды. А такіх людзей у Злучаных Штатах, на жаль, нямала. Адны з іх прапаноўвалі высадзіць дэсант на Кубу, іншыя патрабавалі нанесці атамны ўдар па гэтай маленькай тэрыторыі, трэція — раздзямбіць месцы размяшчэння савецкіх ракетных устаноў. Гэтых людзей нельга назваць сапраўднымі амерыканцамі. Яны не выказваюць інтарэсу свайго народа, а садзейнічаюць толькі тым, хто нажываецца на гоңцы ўзбраенняў. Дз тых, каго нельга ў сувязі з гэтым назваць сапраўднымі амерыканцам, можна аднесці таксама і сенатара Голдуотэра, які абрушыўся на самую аснову абавязальстваў Кенедзі, дадзеных прэм'еру Хрушчову, аб тым, што Злучаныя Штаты не прадпрымуць уварвання на Кубу. Ён патрабаваў, каб Злучаныя Штаты Амерыкі пазбягалі любых дзеянняў, у выніку якіх «камунізм Кастра назаўсёды ўмацаваўся б у Заходнім паўшар'і».

Чорныя справы і думкі падобных людзей асабліва бледна выглядаюць на фоне масавых народных выступленняў амерыканцаў за мір і мірнае ўрэгуляванне кубінскага пытання.

Унушальнай і ўражлівай была дэманстрацыя ля будынка ААН амерыканскіх жанчын з маленькімі дзецьмі. Без лозунгаў і плакатаў, без слоў было зразумела, што гэтым людзям патрэбен мір, яны хочучы жыць і гатовы адстаіваць справу міру да канца.

Незабытым быў традыцыйны мітынг, прысвечаны 45-й гадавіне ўстанавлення дыпламатычных адносін паміж Савецкім Саюзам і Злучанымі Штатамі Амерыкі. Ля Карнегі Гол сабраліся каля паўтары тысячы чалавек. Мы чулі шырыя словы сапраўдных амерыканцаў.

Першай выступіла Джэсіка Сміт, рэдактар часопіса «Ньюс Уорлд рэю». Яна была ў Савецкім Саю-

зе. З якой цеплынёй яна гаварыла аб савецкім чалавеку, аб краіне перамогшага сацыялізма. Мільёны амерыканцаў, сказала яна, абавязаны сваім жыццём 20 мільёнам савецкіх людзей, якія загінулі ў вайне супраць фашызму. А цяпер зноў, сказала далей Джэсіка Сміт, Савецкі Саюз выратаваў чалавецтва ад пагрозы тэрмайдзернай вайны.

Відны амерыканскі педагог і грамадскі дзеяч прафесар Марэй сказаў, што амерыканскі народ не мае прычын сварыцца з Савецкім Саюзам, нягледзячы на рознагалосці і што палітыка Савецкага Саюза, яго ўрада і асабіста М. С. Хрушчова праводзіцца ў інтарэсах усяго чалавецтва.

Прыемнае ўражанне на нас зрабіў фермер Хэры Кэры ў штаце Нью Джэрсі. Ён з задавальненнем паказаў нам сваю ферму, праявіў вялікую цікавасць да пытанняў жывёлагадоўлі ў Савецкім Саюзе. Мы таксама цёпла былі сустрэты місіс Фаерман, якая справаджала нас. На кватэры ў яе адбыліся абед і шырыя гутарка па кубінскаму пытання і пытаннях барацьбы за мір. Місіс Фаерман і яе дачка Пэн, вядома, не хочучы вайны. Пэн — школьніца. Яна хоча навучыцца іграць на піяніна і выконваць не толькі амерыканскія, але і савецкія песні і мелодыі.

А хіба не маглі б дзеці амерыканскіх і савецкіх людзей перапісвацца і дружыць паміж сабой? Так, маглі б. Але ім перашкаджаюць Голдуотэр і да яго падобныя, якія баяцца камунізма, як чорт ладана, заклікаюць да вайны супраць Савецкага Саюза і краін народнай дэмакратыі.

Але голас і імкненне сапраўдных амерыканцаў да міру і дружбы непераадольныя. Рана ці позна праўда пераможа.

В. СМІРНОУ,

старшыня прэзідыума Беларускага таварыства дружбы і культурнай сувязі з зарубежнымі краінамі.

РАДЗІМА-МАЦІ!

ад урада ЗША. У Міністэрстве дзяржаўнага забеспячэння, куды я звярнуўся, мне сказалі, што ЗША не выконваюць сваіх абавязальстваў у адносінах да пенсіянераў, якія выехалі за межы краіны. Да гэтага часу не было, каб выплачвалі пенсіі такім людзям. У такіх выпадках Савецкая дзяржава бярэ ўсе клопаты аб прызначэнні пенсій на сябе. Гэта было для мяне нечаканасцю па той простай прычыне, што я не працаваў у Савецкім Саюзе, не прымаў удзелу ў будаўніцтве дзяржавы. Аб гэтым я і сказаў адкрыта работнікам Міністэрства. І зноў мне добрабычліва адказалі: «А на што б вы жыць сталі?»

Запоўніўшы адпаведныя анкеты, я выйшаў на вуліцу ўсхваляваны, і спатрэбіўся час, каб супакоіцца, прадумаць і ацаніць гэтыя незвычайныя для мяне адносіны да чалавека.

У Амерыцы напярэдадні ад'езду некаторыя адгаворвалі мяне ад вяртання на Радзіму, прарочачы ўсялякія жахі, накіталі: «Прыснунь вае!.. Прымусяць працаваць на дзесяць гаўдзін у суткі... У турму пасадаць»... Але я заставаўся пры сваіх думках: Радзіма — мая маці. І я не памыліўся. Радзіма аказалася чулай і любячай маці. Я не пачуў ніякіх колікіх пытанняў, ніякіх папрокаў. Радзіма гасцін-

на адчыніла свае дзверы, будзь толькі сумленным.

Вось такія мае ўражання і адначасова адказ знаёмым і «добрабычліцам» з ЗША, якія непакоіліся пра мой лёс. Цяпер я жыў разам са сваім братам і хачу па меры маіх сіл дапамагчы Радзіме, савецкаму народу. Першыя паўгода знаходжання на Радзіме далі мне магчымасць бліжэй пазнаёміцца з настроем, побытам, культурным жыццём, эканамічным ростам Савецкай краіны. Вядома, на ўсе гэтыя пытанні нельга адказаць у адным пісьме. Але я пераканаўся ў галоўным: мой народ ненавідзіць вайну, прагне міру. З жахам думаю, што ёсць яшчэ на свеце «шалёныя», якія спрабуюць развязаць новую вайну, знішчыць, адабраць усё тое, што стваралася савецкім народам з такой цяжкасцю, самахвяраваннем літаральна на руінах і попеле, — новыя гарады, магутную індустрыю, школы, бальніцы, тэатры... Думка, што ёсць яшчэ на зямлі людзі, гатовыя знішчыць усё гэта, выклікае трывогу і гнеў. І я канчаткова пераканаўся, што пытанне аб міры павінна хваляваць усіх сумленных людзей і кожны з іх павінен усюды гаварыць аб міры, змагацца за мір ва ўсім свеце.

Сяргей АФАНАСЬЕУ,

рээмігрант з ЗША.

СТУДЭНЦКАЕ СЯЛО...

Да ўвагі землякоў-турыстаў

ДЗЯРЖАЎНЫ БАНК

БЮЛЕТЭНЬ КУРСАУ ЗАМЕЖНЫХ ВАЛЮТ

КРАСАВІК 1963 ГОД

Назва валюты	Курс у рублях
Аўстралійскія фунты за 1	2,01
Аўстрыйскія шылінгі за 100	3,48
Англійскія фунты стэрлінгаў за 1	2,52
Аргенцінскія пеза за 100	0,67
Бельгійскія франкі за 100	1,80
Венгерскія форынты за 100	7,87
Маркі Германскай Дэмакратычнай Рэспублікі за 100	40,50
Маркі Федэратыўнай Рэспублікі Германіі за 100	22,56
Галандскія гульдэны за 100	25,05
Грэчаскія драхмы за 100	3,02
Дацкія кроны за 100	13,06
Індыйскія рупіі за 100	18,97
Інданезійскія рупіі за 100	1,97
Іранскія рыялы за 100	1,19
Італьянскія ліры за 1000	1,45
Канадскія долары за 1	0,84
Юані Кітайскай Народнай Рэспублікі за 100	45,00
Кубінскія пеза за 1	0,90
Ліванскія фунты за 100	29,03
Мексіканскія пеза за 100	7,22
Новазеландскія фунты за 1	2,50
Польскія злотыя за 100	22,50
Румынскія леі за 100	15,00
Долары ЗША за 1	0,90
Турэцкія ліры за 100	10,00
Уругвайскія пеза за 100	8,22
Фінляндскія маркі за 100	28,13
Французскія франкі за 100	18,37
Чэхаславацкія кроны за 100	12,50
Шведскія кроны за 100	17,31
Швейцарскія франкі за 100	20,80
Югаслаўскія дзінары за 1000	1,20
Японскія іены за 1000	2,51

На дзесятым кіламетры ад раённага цэнтра Нясвіж Мінскай вобласці па шасэ, што вядзе на Клец, раскінулася прыгожае вялікае сяло Лань. Калісьці гэта было звычайнае сяло з нізкімі, прыземістымі хаткамі, у падэлаватых вокнах якіх нават сонца заглядала рэдка.

За гады Савецкай улады Лань ператварылася ў буйны населены пункт раёна. Тут знаходзіцца праўленне калгаса «Ленінскі шлях», сельскі дом культуры, школа-дзевяцігодка, камбінат бытавога абслугоўвання, тры магазіны. А колькі новых дамоў узведзена толькі за апошнія два гады! Іх, бадай, і пералічыць цяжка.

У Нясвіжскім раёне Лань называюць студэнцкім сялом. Тут амаль у кожнай сям'і — студэнт. Вось сям'я Цімафея Андрэевіча Худога. Сам Цімафей Андрэевіч не можа пахваліцца адукацыяй. У яго час пачатковая адукацыя была мяжой. Дзецім выпала шчасце расці пры Савецкай уладзе. Сыны Анатолій і Віктар закончылі інстытуты. Першы працуе інжынерам, другі настаўнікам. Дач-

ка Ліда пасля сканчэння фельчарска-акушэрскай школы ў Баранавічах працуе фельчарам. Або сям'я Васіля Васільевіча Максімовіча. Вышэйшую адукацыю ўжо атрымалі чатыры чалавекі. Малодшы сын Уладзімір — студэнт Віцеб-

скага ветэрынарнага інстытута. Такіх прыкладаў у вёсцы дзiesiąткі. Многія сталі аграномамі, урачамі, інжынерамі, і працуюць сягоння ва ўсіх кутках нашай рэспублікі.

В. ІВАНОВСКИ.

КВЕТКА З ВОСТРАВА СВАБОДЫ

Утульна і светла ў цагляным доме лінейнага дарожнага майстра Леаніда Андрэевіча Пагожова, які жыве ў вёсцы Опса. На падаконніках — вазоны. Адна кветка расце ў невялікай бляшанцы. Камі ў астатніх вазонах глеба чорная, то ў гэтай — чорна-карычневая, нагадвае гліну.

— Хіба на гліне будзе расці кветка? — здзівіліся мы.
— Гэта зямля з Кубы, — адказала гаспадыня дома Марыя Уладзіміраўна. І расказала, як яна сюды трапіла.

З сямі гадоў Леанід Сіпко застаўся сіратой, выхоўваўся ў сям'і Пагожых. Цяпер ён скончыў маракходнае вучылішча і плавае ў далёкія рэйсы на рынскі. Нядаўна ў гасцях у Леаніда набывала Марыя Уладзіміраўна Пагожова. У знак удзячнасці ён падарваў ёй на памяць зямлю з кветкай, якую прывёз з Кубы.

— Цяпер як рэліквію я захоўваю гэту зямлю і кветку, — зазначыла гаспадыня.

І. ЛЫСОЎ.

Браслаўскі раён.

ЦІ ЁМЕЕЦЕ ВЫ ГАТАВАЦЬ БЕЛАРУСКІЯ СТРАВЫ

СЕЛЯДЗЕЦ РУБЛЕНЫ ПА-ГРОДЗЕНСКУ

Філе селядца дробна пасячыце (вельмі салёны селядзец папярэдне вымачыце 1—4 гадзіны, у залежнасці ад ступені салёнасці). Селядзец змяшайце з хлебам, замочаным у халоднай кіпячай вадзе, дадайце дробна нарэзаную рэпчатую цыбулю, пасераваную на алеі, цёртыя яблыкі, дробна пасечанае яйка, зваранае ўкрутую (частку яйка пакіньце на афармленне стравы), молаты перац. Усё старанна перамяшайце. Атрыманую масу сфармуўце ў выглядзе цэлага селядца; зверху пасыпце дробна пасечаным яйкам. Аформіце скрылькамі яблык, агуркоў, рэпчатой цыбулі і паліце алеем.

На 400 г селядца — 100 г пшанічнага хлеба, 1 яйка, 1 чайную лыжачку 3-працэнтнага воцату, 1—2 ст. лыжкі алею, 1—2 яблыкі, 1—2 галоўкі рэпчатой цыбулі.

СМАЖАНІНА ПА-БЕЛАРУСКУ

Парчыённы кавалак свініны (ад задняй часткі тушы) адбіце, пасыпце соллю, перцам і абсмажце да паўгатоўнасці. Бульбу моркву, рэпу нарэжце кубікамі сярэдняга памеру і абсмажце; рэпчатую цыбулю пасеруйце. Абсмажаную гародніну і пасераваную цыбулю пасаліце і перамяшайце; частку гародніны пакладзіце ў сатэйнік, змажаны маслам, на яе — смажаную свініну, смажаныя памідоры і зноў сумесь абсмажанай гародніны. Заліце соусам і тушыце да гатоўнасці.

Для прыгатавання соуса на патэльнію, у якой смажылася мяса, уліце булён, пакладзіце спецыі, смятану і давядзіце да кіпення.

Падаюць смажаніну з агуркамі і зяленівам, расцёртым з часнаком.

На 500 г мясной свініны — 1 кг бульбы, 2—3 морквы, 50 г тлушчу, 2 ст. лыжкі смятаны, салёныя памідоры і агуркі, зяленіва пятушкі, часнок.

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

НАШ АДРАС

Мінск, Ленінскі праспект, 77. Дом друку. Рэдакцыя газеты «Голас Радзімы».

Агусюль...

КАПЕНГАГЕН. Тут ва ўрачыстай абстаноўцы ўзняты дзяржаўны флаг СССР на судне «Касманаўт», пабудаваным для Савецкага Саюза буйнейшай суднабудаўнічай верф'ю Даніі «Бурмейстар ог Вайн». Гэта 34-е судна, пабудаванае гэтай верф'ю па савецкіх заказах.

ЛОНДАН. 8 танкавых батальёнаў бундэсвера будуць праводзіць вучэнні на англійскім палігоне ў Каслмартыне, паведамляе газета «Дэйлі мірар». Газета ўказвае, што ў вучэннях будзе прымаць удзел новы засакарчаны заходнегерманскі танк, распрацаваны «на аснове волыту гітлераўскага нападу на Расію».

ВЕНА. Тут арыштаван буйны ваенны злачынца, былы хаўштурмфюрэр СС Эрых Раяковіч. З'яўляючыся супрацоўнікам фашысцкага ката Эйхмана, Раяковіч нясе адказнасць за знішчэнне ў гітлераўскіх лагерах смерці дзiesiąткаў тысяч людзей.

ЛОНДАН. Першая англійская атамная падводная лодка «Дрэдноут» афіцыйна ўведзена ў строй. Падлодка будавалася на верфях кампаніі «Вікерс-армстронг» у Бароу-ін-Фернес больш як чатыры гады.

У Мінску створана абласная народная філармонія. У яе склад увайшлі 27 лепшых самадзейных талентаў Мінска і вобласці, у тым ліку сімфанічны аркестр і народная харавая капэла Палаца культуры прафсаюзаў, народны ансамбль танца Дома культуры трантарнага завода, народная харавая капэла калгаса «Беларусь» Маладзечанскага раёна і іншыя. На здымку: на адкрыцці філармоніі.

ГУМАР КУБІНСКІХ СЯБРОЎ

ЯК ХТО РАЗУМЕЕ

Настаўнік апытвае вучня па граматыцы:

— А множны лік ад назоўніка «чалавек»?

— Людзі.

— Правільна. А цяпер, Санча, скажы мне множны лік ад слова «дзіця».

— Дваіняты.

ЗДАГАДЛІВЫ ВУЧАНЬ

НАСТАЎНІК. Змяні парадак слоў у сказе: «Гэта я праліў чарніла на стол».

ВУЧАНЬ. Я ж так і адразу хацеў сказаць: «Гэта не я праліў чарніла на стол».

ДА РАЮ ДАЛЁКА

МАМА. Паслухмяныя дзеці, сыноч, трапяць у рай, а непаслухмяныя — у пекла.

СЫН. Згодзен, згодзен, мамачка. Скажы лепш, якім я павінен быць, каб трапіць у кіно.

ЦЯЖКІЯ РОДЫ

Чыпоўнік спазніўся на работу. Начальнік запытаў, што здарылася.

— У жонкі былі цяжкія роды.

— Ну што ж. Прычына ўважліва.

Праз тыдзень паўтарылася тое ж самае: чыпоўнік зноў спазніўся на работу, і начальнік запытаў яго аб прычыне спазнення.

— У маёй жанкі былі цяжкія роды.

— Вы што, лічыце мяне за ёлупня? — запытаў раззлаваны начальнік. — Вы, мабыць, забыліся, што тыдзень таму назад казалі тое ж самае.

— Казаў, сеньёр.

— Дык як жа так?

Ці вы самі з гаўзду з'ехалі?

— Не, сеньёр. Мая жонка — акушэрка.

ЧУЖОЮ БЯДУ ПАЛЬЦАМ РАЗВЯДУ...

У запарку здарылася бяда: здох велізарны слон. Наведвальнік парка, бачачы, як слёзна плача адзіна з даглядачыкаў жывёлы, паспачуваў яму:

— Разумею, разумею, смерць жывёліны — вялікае гора для ўсіх нас. Аднак, ці варта ўжо так гаравать?

— Добра вам суцяшаць! Але ж яму для яго прыдзецца капачь не вам, а мне.

на кароткай хвалі 30,83 метра (ці 9730 кілагерцаў) з 6 да 7 гадзін.

Па нядзелях — на хвалях 30,83 метра і 227 метраў з 8 да 9 гадзін і з 10 да 13 гадзін.

НА БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ

Па серадах — ад 22 гадзін 30 мінут па сярэднеўрапейскаму часу на хвалі 42,15 метра (ці 7140 кілагерцаў) і на хвалі 31,48 метра (ці 9530 кілагерцаў); па нядзелях — ад 8 гадзін раніцы па сярэднеўрапейскаму часу на хвалях 30,83 і 227 метраў.

ДЛЯ ЗША І КАНАДЫ

Слухайце штодзённа нашы радыёперадачы па нью-йоркскіму часу з 19.30 да 20.30 на хвалях: 31,04 метра (ці 9665 кілагерцаў), 31,23 метра (ці 9605 кілагерцаў), 41,15 метра (ці 7290 кілагерцаў).

НА БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ

Па суботах — ад 20 гадзін да 20 гадзін 30 мінут па нью-йоркскіму часу на кароткіх хвалях: 31,04 метра (ці 9665 кілагерцаў), 31,23 метра (ці 9605 кілагерцаў), 41,15 метра (ці 7290 кілагерцаў).

ДЛЯ ЗАХОДНЯЯ ЕУРОПЫ

Слухайце штодзённа нашы радыёперадачы па сярэднеўрапейскаму часу на сярэдняй хвалі 227 метраў (ці 1322 кілагерцы) з 6 да 7 гадзін, з 16.00 да 17.00 і з 21.00 да 21.30;